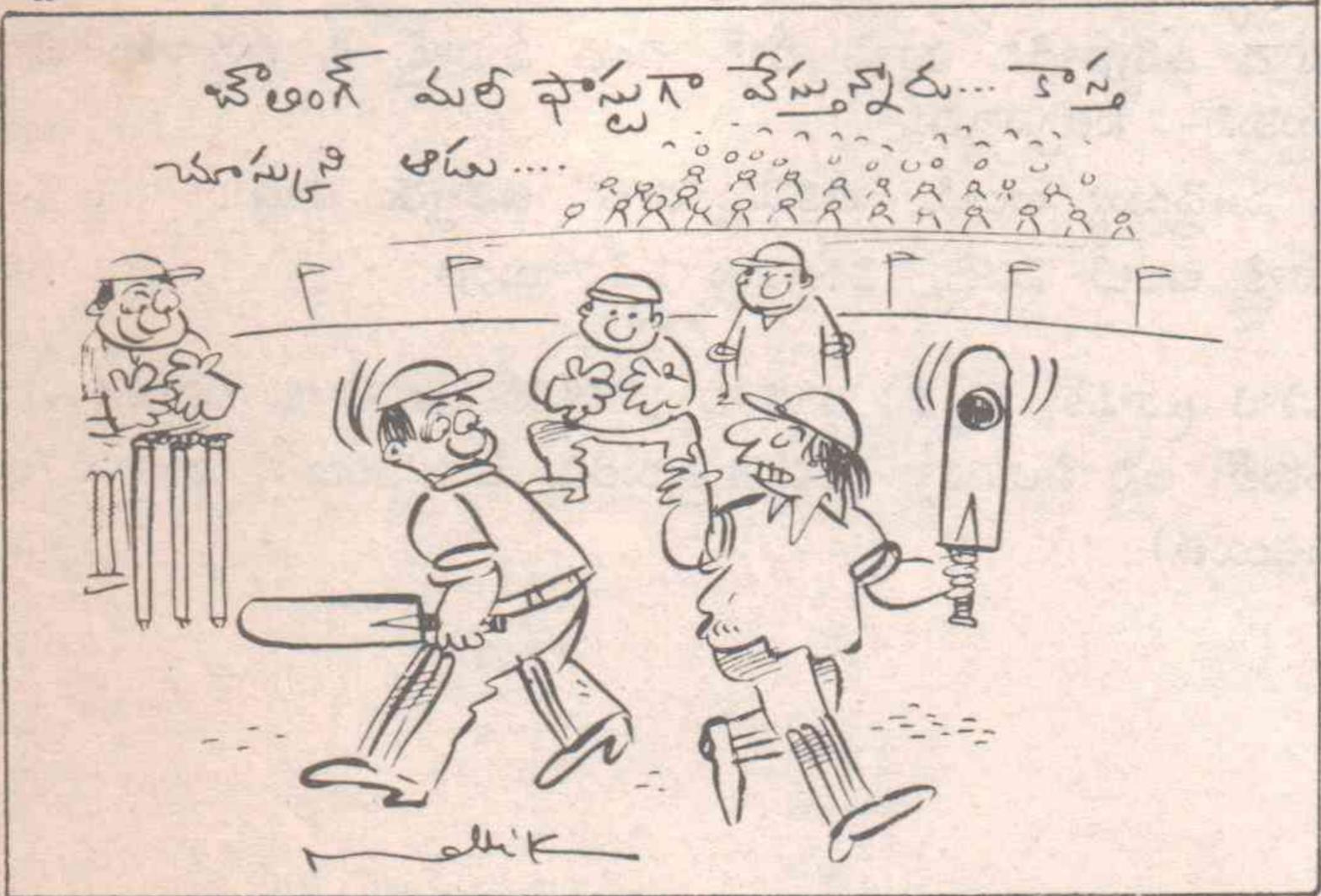

క్రికెట్... జ్

ఆ ఆఫీసు గేటు దగ్గరున్న వాచ్మ్యాన్ దూరంగా చూశాడు. వాడి కళ్లు భయంతో పెద్దవయ్యాయ్. ఒక్కసారిగా గుండెలు బాదుకుని రివ్వున ఆఫీసు కాంపౌండ్లోకి పరుగు తీశాడు.

వరండాలో స్టూలు మీద కూర్చుని కునికిపాల్లు పద్దున్న ప్యూను యాదగిరితో అరుస్తూ చెప్పాడు వాచ్మ్యాన్.

“వస్తున్నాడు... వస్తున్నాడు... జాగ్రత్త!”

ఆ మాట వినగానే యాదగిరి ఉలిక్కిపడి స్టూలు మీద నిలారుగా కూర్చోబోయి ఒక్కసారి ఆ ప్రయత్నం చేయడంవల్ల కుదుపుకి బ్యాలెన్స్ తప్పి స్టూలుతో సహా కింద పడిపోయాడు.

“జాగ్రత్త... నేనొస్తా...” అని యాదగిరితో చెప్పి మెయిన్ గేటు దగ్గరకి పరుగున వెళ్ళి ఎటెన్షన్లో నిలబడ్డాడు వాచ్మ్యాన్.

యాదగిరి గబగబా స్టూలుని నిలబెట్టి దాని మీద నిలారుగా కూర్చున్నాడు. అంతలోనే గుర్తుకొచ్చి నాలుక కొరుక్కున్నాడు.

“అరే ఇస్కీ!... లోపటున్నోల్లకు భీ చెప్పాలే గదా?” అనుకుని ఆఫీసులోకి పరుగు తీశాడు.

హాల్లోని అందరూ యాదగిరి తుఫానులా లోపలికి రావడం చూశారు.

“వచ్చేసిండు.. వచ్చేసిండు...” అని చెప్పి ప్యూన్ యాదగిరి మళ్ళీ బయటికి పరుగున వెళ్ళి స్టూలు మీద కూర్చున్నాడు. అలా పరుగున వచ్చి కూర్చోవడం వల్ల స్టూలు కాళ్లు పైకిలేచి మళ్ళీ కింద పడ్డాడు. “అరే ఇస్కీ..” అని కింది నుండి లేచి స్టూలుని నిలబెట్టి దాని మీద నిటారుగా కూర్చున్నాడు.

యాదగిరి చెప్పిన విషయానికి హోల్లో కలకలం బయలుదేరింది.

ఒక్కొక్క టేబులు దగ్గర నిలబడి గుంపులు గుంపులుగా మాట్లాడుతున్న అందరూ చెల్లాచెదురై పోయారు. కంగారు కంగారుగా అందరూ ఎవరి సీట్లలో వాళ్లు కూర్చున్నారు.

వీళ్లందరూ ఇంతగా భయపడ్డానికి కారణం వాళ్ల బాస్ వీరభద్రం. ఆఫీసుకి వీరభద్రం ఇన్ ఛార్జ్ గా రీసెంట్ గా వచ్చాడు. అతను చండశాసనుడు.

స్టాఫ్ ని కాల్చుకుని తినేస్తాడు. అందుకే అతనంటే అందరికీ ఒణుకే.

వీరభద్రం హోల్లోకి అడుగుపెట్టి ఓసారి అందర్నీ పరిశీలనగా చూశాడు.

అందరూ హడావిడిగా ఫైళ్ళలో తలలు దూర్చేసి సీరియస్ గా స్టడీ చేస్తున్నారు.

వీరభద్రం తను నిల్చున్న స్థలానికి దగ్గరగా ఉన్న టేబులు దగ్గరికి మెల్లగా నడుచుకుంటూ వెళ్ళాడు. ఆ సీట్లోని జానియర్ అసిస్టెంట్ తలని మరింతగా ఫైల్లోకి దూర్చేసి జాగ్రత్తగా పరిశీలించసాగాడు.

వీరభద్రం అతని నెత్తిన ఒక్క జల్లకాయ్ కొట్టాడు.

“గుడ్ మాణింగ్ సర్!...” అన్నాడు కంగారుగా లేచి నిలబడ్డా అప్పడే బాస్ ని చూస్తున్నట్టుగా ఆ జానియర్ అసిస్టెంటు.

హోల్లోని మిగతా అందరూ కూడా కంగారుగా లేచి నిలబడి గుడ్ మాణింగ్ సార్ అన్నారు.

“గుడ్ మాణింగ్!...” అందరికీ చెప్పాడు వీరభద్రం. తరువాత జానియర్ అసిస్టెంటు వంక సీరియస్ గా చూస్తూ “నీకు జల్లకాయ్ ఎందుకు కొట్టానో తెల్సా?” అని అడిగాడు.

“ఈ ఫైలుని నేనింకా పూర్తి చేయలేదని!” నసుగుతూ అన్నాడు అతను.

“కాదు... నువ్వు ఫైలు తలకిందులుగా పెట్టి చూస్తున్నావ్!” గుర్రుగుర్రుగా చూస్తూ అన్నాడు వీరభద్రం.

జానియర్ అసిస్టెంటు కంగారుపడిపోయాడు.

“ఈ కేసంతా తలకిందుల వ్యవహారంలా ఉంది సార్... అందుకనే...”

హిహి..." అన్నాడు లేని నవ్వు తెచ్చిపెట్టుకుని.

"ఊ... ఊ... జాగ్రత్తగా ఒళ్ళు దగ్గరగా పెట్టుకుని పని చెయ్యి..."

నెత్తిన మరో జల్లకాయ్ కొట్టి తన కాబిన్ లోకి వెళ్ళిపోయాడు వీరభద్రం.

అప్పుడు సమయం తొమ్మిదీ యాభై అయింది. ఆఫీసు పది గంటలకి.

అయినా సరే ఒక పావుగంట ముందే స్టాఫ్ మొత్తం సీట్లలో ఉండాలి.

లేకపోతే వీరభద్రం ఊర్కోడు.

ఆ రోజు క్రికెట్ మ్యాచ్ ఉంది... ఇండియాకీ టుమ్మీ దేశానికీ మధ్య వన్ డే ఇంటర్నేషనల్.

మ్యాచ్ పది గంటలకి స్టార్ట్ అవుతుంది. అందరికీ కామెంట్రి వినాలని ఉంది. కానీ వీరభద్రంకి తెలిస్తే ఇంకేమైనా ఉందా?... ప్రాణాలు

తోడేస్తాడు. ఏ దూర ప్రాంతాలకో ట్రాన్స్ఫర్ చేసేస్తాడు.

వీరభద్రంకి ముందున్న బాస్ అయితే తను కూడా క్రికెట్ కామెంట్రి వినేవాడు... ఆఫీసులో ఎవరు విన్నా కూడా ఏమీ అనేవాడు కాదు.

కాని ఇంత స్విక్టుగా ఉండే వీరభద్రం ఆఫీసులో క్రికెట్ కామెంట్రి వింటే ఊర్కుంటాడా?

చచ్చినా ఊర్కోడు.

పది గంటలైంది.

సీనియర్ అసిస్టెంట్లు అటూ ఇటూ దొంగ చూపులు చూసి మెల్లగా టేబులు సొరుగు లాగాడు. అందులోని ట్రాన్సిస్టరు బయటకి తీసి ఆన్ చేశాడు.

అందరూ ఆశ్చర్యంగా భయం భయంగా సీనియర్ అసిస్టెంట్లు వంక చూశారు.

"ఏమిటి?... ట్రాన్సిస్టర్ తీశావ్?... క్రికెట్ కామెంట్రి విందామనే. బాస్కి తెలిస్తే ఏ మారుమూల అడవుల్లోకో నిన్ను ట్రాన్స్ఫర్ చేసేస్తాడు తెల్సా?" అన్నాడు సీనియర్ అసిస్టెంట్లుని చూస్తూ స్టైన్.

"అంత తెలిసేలా వింటామా ఏంటి?... బాస్ క్యాబిన్ లోంచి బయటికి రాగానే ట్రాన్సిస్టర్ దాచేస్తాం.." అన్నాడు సీనియర్ అసిస్టెంట్.

"అలాగైతే నా దగ్గర కూడా ట్రాన్సిస్టరు ఉందోచ్.." అన్నాడు టైపిస్టు తన ట్రాన్సిస్టరు కూడా బయటికి తీస్తూ.

అంతే.. ఆ హోల్లోని స్టాఫ్ రెండు గ్రూపులుగా విడిపోయారు.

ఒక గ్రూపు సీనియర్ అసిస్టెంట్లు చుట్టూ ఇంకో గ్రూపు టైపిస్టు చుట్టూ.

కామెంట్లీ మొదలైంది.

టాస్ టుమ్లీ దేశం గెలిచింది. వాళ్లే బ్యాటింగ్ తీస్కున్నారు. ఇండియా ఫీల్డింగ్!

అట మొదలైంది. మొట్టమొదటి బంతిని కల్ చేసి సింగిల్ రన్ తీస్కున్నారు టుమ్లీ దేశం ఓపెనింగ్ బ్యాట్స్మెన్.

“హబ్బా!.. మొదటి బాల్లోనే రన్ తీస్కున్నాడు.” బాధగా అన్నాడు సీనియర్ అసిస్టెంటు బుర్రకాయ్ని పట్టుకుంటూ.

చుట్టూ ఉన్నవారు అంతకంటే బాధగా నిట్టూర్చారు.

రెండో బంతి...

క్లీన్ బౌల్డ్.. టుమ్లీ దేశం మొదటి వికెట్టు పడిపోయింది. వన్ ఫర్ వన్!

“హుర్రా...” ఆనందం పట్టలేక గట్టిగా అరిచాడు స్టైన్.

మిగతావాళ్ళు చప్పట్లు చరిచారు.

హఠాత్తుగా క్యాబిన్ తలుపులు తెరుచుకున్నాయి.

అంతే. అందరూ చెల్లా చెదురైపోయి ఎవరి సీట్లలో వాళ్ళు కూర్చున్నారు.

సీనియర్ అసిస్టెంటూ, టైపిస్టూ ఇద్దరూ ట్రాన్సిస్టర్లు డ్రాలలో దాచేశారు.

“ఏంటీ .. క్రికెట్ కామెంట్లీ వింటున్నారా?” అందర్నీ చూస్తూ అడిగాడు వీరభద్రం.

“అబ్బే... లేద్వార్.. ఆఫీస్లో యేంటి కామెంట్లీ వినడం ఏంటి? హి... లేనే లేద్వార్!” అన్నాడు సీనియర్ అసిస్టెంటు లేచి నిలబడి చేతులు నలుపుకుంటూ.

“ఈ వేళ క్రికెట్ మ్యాచ్ ఉందా?” అన్నాడు స్టైన్ అమాయకంగా మొహం పెట్టి.

వీరభద్రం వాళ్లందరి వంకా కోపంగా చూస్తూ అన్నాడు:

“నా దగ్గర నాటకాలు వెయ్యకండి... ఈ వేళ టుమ్లీ దేశానికీ మన దేశానికీ మధ్య క్రికెట్ మ్యాచ్ ఉందని నాకు తెల్సు... అలా క్రికెట్ మ్యాచ్ ఉన్నప్పుడు ఆఫీసులోనైనా సరే ఎవరూ కామెంట్లీ వినకుండా ఉండలేరనీ నాకు తెల్సు... చెప్పండి.. కామెంట్లీ వింటున్నారా లేదా?” అందరూ తలలు వొంచుకున్నారు.

“నువ్వు ట్రాన్సిస్టర్ తెచ్చావా?”

సీనియర్ అసిస్టెంటు వంక సూటిగా చూస్తూ అడిగాడు వీరభద్రం.

“తెచ్చాను..” మెల్లగా గొణుగుతూ అన్నాడు సీనియర్ అసిస్టెంటు.

అందరూ సీనియర్ అసిస్టెంట్లు వంక జాలిగా చూశారు. అతనికి ఏ మారుమూల అడవుల్లోకో బ్రాన్స్ఫర్ కావడం ఖాయం!
“నన్నడిగితే నేను తేలేదని అబద్ధం చెప్పాలి” అనుకున్నాడు టైపిస్టు.
“ఏదీ ఇలా తే...” వీరభద్రం చేయి చాపాడు.

సీనియర్ అసిస్టెంట్లు బిక్కుమొహం వేసుకుని డ్రాలోంచి బ్రాన్స్ఫర్ తీసి అతనికి ఇచ్చాడు.

దాన్ని వీరభద్రం కిటికీలోంచి అవతలకి పారేయడం ఖాయం... అనుకున్నాడు సీనియర్ అసిస్టెంట్లు.

రిలయన్స్ కప్ సిరీస్ గురించి ఈ మధ్యనే ఆ బ్రాన్స్ఫర్ కొన్నాడు అతను.

“ఒక్క రోజు క్రికెట్ కామెంట్రీ విన్నంత మాత్రాన ఆఫీసులోని ఫ్లెళ్లెమీ మురిగిపోవులే.. మీలో ఎవరి దగ్గరైనా ఇంకో బ్రాన్స్ఫర్ ఉంటే వినండి. నేను దీంట్లో వింటాను...”

అలా అనేసి చరచరా క్యాబిన్లోకి బ్రాన్స్ఫర్తో సహా వెళ్ళిపోయాడు వీరభద్రం.

“హూరా!... క్రికెట్ క్రేజ్ ఎంతటిది?!...”

అందరూ నోళ్లు తెరుచుకుని క్యాబిన్ వైపు చూస్తూ ఉండిపోయారు కొన్ని క్షణాలు.

* * *